

Reisverslag REGENSBURG 2018 (Groep 1)

Naast de reeds uitvoerige beschrijvingen in het voor een ieder verkregen “Informatieboekje Reis Regensburg” wil ik hoofdzakelijk de beleving van deze PolMarCo-reis aan dit verslag toevertrouwen.

Maandag 8 oktober vroeg uit de veren want de bus vertrekt om 07.00 uur vanaf de opstapplaats bij de Betuwe Express in Herveld.

Wij arriveren om ca 06.50 uur op het terrein en zijn inmiddels een van laatste passagiers en worden door Izak en Joop verwelkomt. Snel de koffers en de krat met verse “Elstars” appels uitladen en in het vooronder van de bus zetten met behulp van Joop, onze vaste coach driver. Auto op de parking gezet en na het instappen vertrok de bus richting Cuijk. Bij het Van der Valk hotel -restaurant stapte de rest van de groep in. Enigen hadden er zelfs een kamer geboekt voor de overnachting. Scheelt wel een stuk rijden in de nachturen.

Van groep 1 waren enige deelnemers niet aanwezig i.v.m. afzeggingen al dan niet door ziekte. Aandachtskaarten voor een persoonlijke tekst en ondertekening gingen door de bus. Later in de week kregen we al bericht dat dit medeleven enorm werd gewaardeerd.

Dan op naar Duitsland, Regensburg, het doel van deze 5 daagse busreis. I.v.m. rijtijdenwet en tachograaf registratie kon Joop pas het stuur overnemen na een stuk over de grens in Duitsland. Hij legt nog eens uit hoe e.e.a. werkte in z'n bus. Onderweg de nodige stops en het tijdverdrijvende Bingo spel o.l.v. Loes en Helga met wederom mooie prijzen, voor de echte Bingo roepers.

Ook deelde Izak wederom de nodige gadgets uit, pennen, lampjes, blocknootjes, etc. Maar dat niet alleen ook de nodige hapjes met kaas en worst gingen diverse keren door de bus heen.

In de middag vonden de meegenomen appels tijdens de pauze(s) gretige aftrek.

Na de lange rit, meest over de Bundes Autobahnen, arriveerden wij om ca. 18.45 uur bij het Hotel Dormero in Kelheim. Na de gebruikelijke sleutels uitreiking op naar de kamers om wat op te frissen.

In het begin is het altijd ff zoeken, is dit de juiste gang? De juiste lift? Maar de lekkere trek was zodanig aanwezig dat we op de geur afgingen naar het restaurant om van het gezamenlijk buffetdiner te genieten. We gingen de gehele week om ca. 19.00 uur van deze buffetvorm gebruik maken. Uiteraard waren de bestelde drankjes wel voor eigen rekening.

Dinsdag 9 oktober vertrokken we naar de binnenstad van Regensburg om aldaar een rondleiding te krijgen. Verdeeld over 2 gidsen.

Hierna bezochten we het slot Thurm und Taxis. Met zijn 500 kamers het grootste Schloss van Duitsland. Wat een weelde, wat een rijkdom, wat een luxe.

Na het eind van dit alles gingen we richting Brauhaus am Schloß voor de overheerlijke lunch. In de middag konden we op eigen gelegenheid Regensburg verkennen. Wat een mooie stad is dit. Er straalt veel oudheid uit. Dan weer met de Joop richting Kelheim naar ons mooie hotel. Wij hadden trouwens een kamer die uitkeek op een blinde muur met daar tussen de "brandtrap". Voordeel was wel dat bij eventuele brand wij direct door het raam ons in veiligheid zouden kunnen stellen. Gelukkig is dit niet gebeurd.

Woensdag 10 oktober zouden we te voet vanaf het hotel vertrekken om met een Radarboot op de Donau van Kelheim via de Donau-doorbraak naar "Weltenburg" te gaan varen. MAAR omdat ook in Duitsland de zomer droogte had toegeslagen en hierdoor de Donau een te laag waterpeil had vertrokken we met de bus eerst naar een redelijk alternatief. De 45 meter hoge Befreiungshalle van Kelheim. Een imposant gebouw dat we vanuit de bus en het hotel al meerdere keren gezien hadden, hoog op de top van een berg. De bus kon (uiteraard) niet verder dan de parkeerplaats en daarom was het nog een stukje lopen.

Zeker de moeite waard om dit gebouw nu van dichtbij te kunnen bewonderen. De Beierse Koning Ludwig 1 liet dit bouwen van 1842 tot 1863, omdat Napoleon de slag bij Leipzig had verloren. Dat was toen wel een feestje waard.

Het grote ronde gebouw heeft binnen een prachtige glazen koepel en in de gehele rondte staan grote marmeren engelen, zgn. Siegesgöttingen, die elkaar met de armen/handen aanraken en zo een verbindingskring vormen. Enkele dapperen onder ons beklommen de vele trappen (169) om op de balustradering uit te komen. Hier kon men genieten van een fantastisch uitzicht op de Donau die door het landschap slingert. Nog onder de indruk van al dit moois gingen we weer terug naar de bus.

Op naar het Benedictijner klooster Weltenburg. Ook vanaf de Parking een stukje lopen naar het klooster. Hier is ook een prachtige bierbrouwerij gevestigd en dat bier smaakte toch lekker. Benedictus, de stichter van de Benedictijner orde, had een lijfspreuk "Ora et Labora", wat betekent "Bid en Werk". Omdat de coördinatie niet helemaal vlekkeloos verliep konden niet allen de half uur durende film bekijken over dit mooie klooster en brouwerij. Nog steeds bidden een klein aantal monniken

daar per dag. Zij werken als schrijver, godsdienstleraar, imker, etc. Weltenburg heeft ook een hotel, dus is er voor de geestelijken naast slapen en (lekker eten) ook werk aan de winkel. In de bijbehorende Abdijkerk kregen we van een gids uitleg. Wat een pracht en praal en ook hier; aan bladgoud geen gebrek.

Inmiddels was het lunch time. Op naar de binnenplaats, tafels en banken buiten in de zon om de lunch te gaan genieten. Wij zaten gelukkig onder een zonnenscherm, niet alleen om uit de zon te zitten maar ook om je veilig te wanen voor de vallende kastanjes. Gelet op zo'n vallend ding in de soep bij de burens was dat toch niet te benijden. De planken met typische Bayerische "tapas" werden goed verorberd en heerlijk weggespoeld met de nodige donkere biertjes.

Na de kloosterwinkel nog een keer in en uit gelopen te hebben, wat een curiosa is er toch te koop, liepen we door de hoofdpoot voor de Abdij langs. Hier zag je duidelijk hoe laag de Donau was. In de bocht besloeg de grindbedding meer dan de helft van de rivierbreedte. In de verte zagen we nog de steil oprijzende bergrotsen. Dus helaas niet gezien met de boot maar je kreeg zo toch ook een mooie impressie van dit natuurschoon.

Met spoed terug naar de bus want er stond nog een programma onderdeel op de agenda, namelijk het bezoek/bijwonen aan een roofvogel tentoonstelling op het jacht slot Rosenberg in Riedenburg.

Prachtige dieren die adelaars, valken, uilen, buizerds en gieren. De show die werd weggegeven was imponerend. Zeker als die grote vogels zo laag over je hoofd zoefden.

De rondgang door het slotmuseum was in no time te doen. Wel hier en daar een geweldig uitzicht.

Doordat we wat eerder thuis waren konden we nog op eigen gelegenheid Kelheim verkennen. Na een kort rondje, want zoveel stelde het niet voor, op een terrasje een lekker biertje gedronken. We waren niet de enigen.

Donderdag 11 oktober. Voordat wij konden vetrekken had Joop iets vergeten wat toch heel belangrijk was om met de bus te kunnen rijden. Hij was binnen twee minuten heen en weer, tussen de parkeerplaats en het hotel. Hijgend en puffend zette hij zich op zijn chauffeurszetel en gingen wij richting Regensburg om een bezoek te brengen aan de aldaar gevestigde hypermoderne BMW fabriek. De toegangsweg om Regensburg is net als bij ons overvol dus traag rijdend en stilstaand verkeer. Bij ons heet dit file, in Duitsland Stau.

Enige cijfers: Terreingrootte 1,4 Km², medewerkers 9.000, dagproductie ca. 1.400 auto's. Hiervoor is per dag 1.000 ton staal en 5 ton aluminium nodig en 23.000 onderdelen per BMW. Bijzonder imposant om zo'n fabriek te mogen bezichtigen. Met koptelefoon op en een beschermingsbril op je neus gingen we na de film door de fabriek. De carrosserie wordt voor 95% door robots verwerkt tot koetsen. Zelfs het spuiten van de diverse lakken gebeurt door de robots. Bij de "trouwerij", Duits "Hochzeit", (carrosserie en chassie met motor bij elkaar komen) gebeurt dit ook gedeeltelijk door robots. Wat een precisie.

Na deze bijzonder interessante technische beleving op naar het Chinese Buffetrestaurant Palasia voor de lunch. Met de bus maar 5 minuten rijden want het lag pal tegen de BMW fabriek aan.

Dit was dus echt "niet mokken maar wokken". Heerlijk en volgens Izak nog tegen een schappelijk prijsje ook nog. Volgend jaar weer?

De buikjes goed gevuld vertrokken wij naar het volgende programma onderdeel, een bezoek aan het **Walhalla**. Dit is een neoclassicistische eretempel op een hoog terras bij Donaustauf nabij de Beierse stad Regensburg. Deze *Tempel Deutscher Ehren* werd tussen 1830 en 1841 gebouwd in opdracht van Koning Ludwig I van Beieren en is voorzien van bustes en plaquettes van belangrijke staatslieden, militairen, wetenschappers en kunstenaars uit de "Duitstalige wereld", waaronder traditioneel ook Nederland en België worden gerekend. Het door Leo von Klenze ontworpen gebouw

is genoemd naar het Walhalla uit de Germaanse mythologie. Als architectonisch voorbeeld gold het Parthenon in Athene.

Het gebouw is eigendom van de Vrijstaat Beieren, die ook beslist over nieuwe toevoegingen aan de beeldengalerij. Anno 2008 staan er in marmer uitgehouwen 128 bustes en 65 plaquettes: de laatste dateren alle uit de begintijd en zijn voor personen van wie geen betrouwbare afbeelding is overgeleverd.

De Nederlanders en Belgen in het Walhalla zijn Willem van Oranje, Prins Maurits, stadhouder Willem III, de humanist Erasmus, de rechtsgeleerde Hugo de Groot, de natuurwetenschapper Herman Boerhaave, de zeehelden Michiel de Ruyter en Maarten Harpertszoon Tromp, de schilders Antoon van Dyck, Jan van Eyck, Hans Memling, Frans Snyders en Peter Paul Rubens, en de Frankische Koningen en hofmeiers geboren in de streek rond Luik, Clovis, Karel de Grote, Karel Martel en Pepijn van Herstal . Beroemde Duitsers zijn onder andere Albert Einstein.

Na afloop gingen we gemakkelijker naar de bus dan op de heenweg. De klim naar de tempel was toch voor velen een puffend avontuur, zeker voor de rolstoelduwer(s). En zo wordt het dan toch;

Vrijdag 12 oktober Om 07.30 uur uitchecken, zodat Joop toch voor 08.00 uur kon vertrekken om, wederom op de Autobahnen te gaan rijden, maar dan in de andere richting als maandag.

Na de nodige tijdverdrijvende Bingo's en stops, arriveerden wij op tijd in Cuijk voor het avonddiner bij van der Valk. Heerlijk gegeten en jawel ook de appelmoes met kers werd er uitgeserveerd.

Hierna volgden nog de nodige bedankjes naar de organisator(en) en helpers. Ook chauffeur Joop werd niet vergeten voor zijn veilig rijden om ons weer gezond en wel op de opstapplaatsen nu te laten uitstappen. We kunnen terug zien op een bijzonder interessante reis met heel veel bezienswaardigheden, maar wel een paar kilo's zwaarder. Volgend jaar weer?

Cees & Ria Zondag